

l'aveu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 28 de gener de 2005 • Núm. 469 • Any X • 0.75 Euros

PATRIMONI: La Fundació Llum de les Imatges no restaurarà la Mare de Déu de la Mar

Què és això de la participació?

Este vino está elaborado a partir de las mejores uvas Chardonnay de Francia. Debido a las buenas condiciones climáticas pudimos vendimiar a mano el Chardonnay de septiembre. Tras una corta maceración fermento en depósitos de acero a temperatura controlada con objeto de máxima expresión aromática de esta noble uva. Ideal para acompañar mariscos, pescado a plancha o a la parrilla, menestras de verduras (sin alcachofas), sopas de pescado ahumados.

La Cofraria de Pescadors captura 220.000 quilos de peix menys que a 2003

La Gal·la de la Carxofa serveix un vi què indica no beure's amb carxofa

469

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

El Partit Popular 'privatitza' la participació ciutadana i la redacció i aplicació de l'Agenda 21 local

EL TEMA

Tot a punt per posar en marxa la Participació dels Ciutadans en la vida pública a partir de febrer

PATRIMONI

Tot i els informes redactats pel rector, la Fundació Llum de les Imatges no restaurarà la talla de la Mare de Deu de la Mar

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

El futbol base juvenil s'endú un valios punt de La Vall i l'Indret Peníscola tanca els llocs de la taula classificatòria

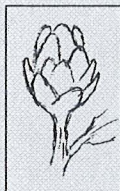
Cul de sac

Sembla que s'ha inventat el millor sistema de voler fer i no saber com. Després de l'adéu del Bloc a les tasques de govern, tal com ho volien dir ells, algunes qüestions es van quedar a l'aire. Una era el desenvolupament de l'Agenda 21 Local i l'altra la Participació Ciutadana. Tant una com l'altra han variat radicalment de rumb des del moment que les regidories de Medi Ambient i de Participació ciutadana van anar a parar a mans de la senyora Traver. Si abans, inicialment, la sensació que es va transmetre era d'un excessiu protagonisme i control del regidor del Bloc, ara ens n'hem anat al cantó contrari; com no se sabia què fer amb el marró, se li passa la pilota a una empre-

sa privada, perquè ho faça tot. Desenvolupar l'Agenda 21 Local, ens fique en marxa, també, la participació ciutadana i, per si sobrava algun espai, organitzar les activitats del dia de l'arbre. Tot al mateix sac.

La regidora Traver donant mostres de la seua competència, en un acte de malabarisme sense precedents, ha aconseguit fer bo allò del "dos pel preu d'un". Reduïm costos, personal i responsabilitat. Això és eficiència!

Els cominem a llegir, entre línies, les reflexions que sobre el tema de la setmana deixa entreveure *La Veu*. Potser li trauran el trellat a aquest disbarat de caire electoral.

CARXOFA: un bon basquet de carxofes, ben fetes, com ells les saben preparar, per al Casal de la Carxofa i, més en concret, per a l'Escola de Cuina del Coromines. Molt bé alumnes i mestre, molt bé. La llàstima ha estat que només us hem pogut gaudir dos dies i molta gent us esperava el divendres. Per a l'any que ve confiem amb

vosaltres.

PANISSOLA : totes les panissoles que l'altre dia vam arrencar del carxofar per al restaurant organitzador del sopar de gala de la carxofa. Mira que posar a taula un vi on en la etiqueta es recomana no beure'l amb carxofa! Al sopar de la carxofa ens recomanen no menjar carxofa! Molt fort! Quins restauradors!

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Engega el Fòrum de Participació

Es modificarà el Reglament de Participació Ciutadana per a assolir la independència del govern municipal

text REDACCIÓ

Benicarló engegarà el Fòrum de Participació ciutadana el 31 de gener, complint amb un dels passos per a la implantació de l'Agenda 21 en el municipi, un procés que va arrencar al principi de la present legislatura. Era Juan Lores, només assumir la regidoria de Participació Ciutadana, qui iniciava el procés d'implantació de l'Agenda 21. Un dels primers passos que va realitzar va ser la redacció del Reglament de Participació Ciutadana, en el qual es regulaven els òrgans de participació ciutadana. En l'esborrany (mai va arribar a ser aprovat) es creaven els consells sectorials i els territorials, ambdós presidits per l'alcalde de Benicarló. Els membres d'ambdós òrgans de representació ciutadana serien nomenats mitjançant un decret signat per l'alcalde. Ara, l'empresa encarregada de la posada en marxa de l'Agenda a la ciutat, Grupogestam, pretén modificar el Reglament per a assolir que el Fòrum no depenga del poder municipal. Però els dubtes de **La Veu** són molts, perquè no és or tot el que llueix.

PROCÉS DE CONSTITUCIÓ DEL FÒRUM

Javier Ariño, tècnic de l'empresa Grupogestam, ha explicat que "amb anterioritat a la constitució, iniciarem una campanya d'informació en el municipi "què consistirà en la instal·lació de taules en les quals els tècnics informaran als interessats a participar en el Fòrum. En aquest sentit, amb motiu de la Demostració Gastronòmica de la Festa de la Carxofa, s'instal·lava en la plaça de Sant Bartomeu una taula infor-

mativa on es repartiren els fullets que s'han editat. La campanya informativa també inclou la posada en funcionament d'un telèfon de consulta per als benicarlondos. El dia 31 de gener es convocarà a tots els ciutadans en el Saló de Plens de l'Ajuntament "perquè s'inscriguen en el Fòrum com integrants", explicà Ariño. Després d'aquesta preinscripció, s'obrirà un termini d'un mes per a facilitar la inscripció dels ciutadans que no hagen pogut acudir a la primera reunió. En el mes de febrer, tots els inscrits es reuniran "per a constituir definitivament el Fòrum i aprovar el reglament de funcionament".

MODIFICACIÓ DEL REGLAMENT DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

En aquest sentit, l'empresa encarregada d'engegar l'Agenda 21, farà una proposta als integrants del Fòrum "i seran ells qui decidiran si s'adopta o no". Ariño assenyala que "el Fòrum ha de ser independent del color polític de l'Ajuntament i, el reglament que s'adopti, per tant, ha de ser intemporal i apolític" encara que remarca que seran els ciutadans qui en decidiran el funcionament.

En aquests moments, l'empresa

es troba treballant en la modificació de l'esborrany del Reglament de Participació Ciutadana de l'anterior regidor, Juan Lores, en el qual s'assenyalava que l'alcalde de Benicarló seria el president de les comissions. "Volem que el Fòrum i el Reglament no entren en contradiccions", explica Ariño, qui assenyala que la modificació que es pretén portar a terme inclou la desaparició de la figura de l'alcalde de Benicarló com a president de les comissions, per a assolir la independència del nou òrgan de Participació Ciutadana.

DIA DE L'ARBRE

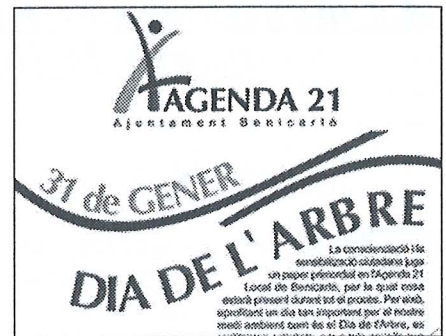
Cal destacar que la campanya de difusió i informació del Fòrum de Participació Ciutadana està emmarcada dintre dels actes de celebració del Dia de l'Arbre. L'empresa destaca en el fullet que ha editat que "la conscienciació i la sensibilització ciutadana juguen un paper primordial en l'Agenda 21 Local de Benicarló, per la qual cosa estarà present durant tot el procés". La declaració d'intencions serveix per argumentar les activitats organitzades amb motiu del Dia de l'Arbre, que aquest any s'iniciaran el dia 29 i inclourà un contacontes, una gimcana i tallers de

Tots els ciutadans convocats

ve de la pàgina anterior

reciclatge, activitats aquestes patrocinades per Ashland Chemical i per Adapta Color, una fàbrica de recobriments en pols amb seu a Peníscola. Els actes continuaran el 30 de gener amb la jornada de plantació de carrasques, que aquest any es por-

tarà a terme als voltants de l'aljub de la Fossa del Pastor, al qual s'arribarà després d'una marxa amb bicicleta. En aquest cas, és IFF la que patrocina l'esdeveniment. La culminació de les activitats del Dia de l'Arbre serà la constitució del Fòrum de Participació Ciutadana el dia 31 de gener.

Les reflexions de La Veu

L'anunci de la posada en marxa del Fòrum de Participació Ciutadana ens alegra pel que pot significar per a la ciutat, però alhora ens ha provocat una sèrie de preguntes i dubtes. Fins al moment, ningú ha explicat encara què entén l'empresa i l'ajuntament per Participació Ciutadana i per a què la volem. El que podria ser un instrument perquè els ciutadans entraren de ple a formar part activa de la vida municipal de Benicarló, està encara sense definir. El procés, que en altres municipis ha nascut de la voluntat popular, a Benicarló ve de la mà d'una empresa a la qual se li ha encarregat la posada en marxa d'un "pack" que Juan Lores, anterior regidor de Participació Ciutadana, va haver de deixar en un calaix quan va cessar del seu càrrec. Allí estaven, entre altres projectes, l'Agenda 21 i el Reglament de Participació Ciutadana. Tot molt complicat i difícil d'entendre, deguera pensar la nova responsable de la regidoria, Maria Teresa Traver. Sembla que ningú entenia aquells esborranys i es va decidir a contractar els serveis d'una empresa perquè desenvolupés els projectes. Ara, tot va a una. El Dia de l'Arbre s'aprofitarà per a engegar el Fòrum de Participació Ciutadana. Potser, com que els arbres, una vegada plantats, tiren arrels, i això és el

que es pretén amb el Fòrum, que s'arrelen en el sentir més profund dels benicarlandos, és que tot va a una. Una visió més mediàtica que sostenible.

L'Agenda 21 Local i l'ens de Participació Ciutadana que es vol crear tenen en comú això, la participació de la gent, però són instruments completament diferents i diferenciats. De vegades, coincidiran en les seues propostes, però l'un hauria d'advocar per un municipi més sostenible, amb tot el que això comporta i l'altre, per apropar els ciutadans i els seus problemes, relatius al municipi, a les tasques de govern. Encara així, no ens oblidem, són els nostres representants, democràticament elegits, qui, en última instància, han de fer la feina. Serà necessari, per tant, tenir-ho en compte per a poder elaborar un bon reglament que marque per endavant el funcionament del Fòrum, la seva composició i la capacitat de fer vinculants les seues propostes o iniciatives

El primer pas, per tant, per a assegurar un funcionament correcte seria determinar qui i com han d'entrar a formar part del Fòrum i, sobretot, el nombre de persones que l'han de compondre. Si amb vint-i-un, ja no es fiquen d'acord (els regidors de l'ajuntament), què no podrà passar amb ... dos-cents. Qui decidirà, quina associació es queda, o

quina persona, en la composició del Fòrum? I sota quins criteris? I qui establirà els criteris de selecció? I ...

D'altra banda, es caldria també establir quina capacitat de vinculació tenen les decisions que s'adopten en el fòrum. En teoria i, segons altres models, les preguntes que els ciutadans integrants del fòrum plantegen al consistori sobre problemes del municipi, com arribaran a l'ajuntament? S'haurà de crear un departament que ho gestione o serà aquesta empresa, la iniciativa privada, qui farà aquestes tasques? Com es marcaran els terminis de resposta a les qüestions plantejades? Qui (o quins) serà el responsable final que aquestes qüestions arriben a bon port? Quina responsabilitat tindrà el Fòrum? Podrà exigir l'acompliment de les seues propostes? Es podran exigir responsabilitats? ...

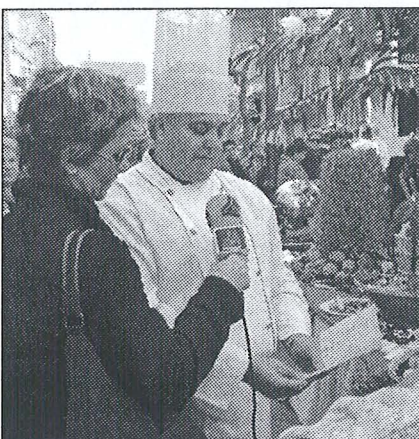
En definitiva, que el reglament que s'adopti serà la mare del bon funcionament d'aquest instrument de Participació Ciutadana i un repte per a tots els benicarlandos, que tenen davant l'oportunitat de canviar el model de gestió municipal. La integració dels ciutadans en la vida activa de Benicarló és, potser, un repte molt més important que l'arribada de la Democràcia.

La carxofa, reina per uns dies

text NATÀLIA SANZ

La carxofa de Benicarló, l'únic producte de les comarques de Castelló amb denominació d'origen, es va vestir divendres la nit, de gal·la, amb vestit daurat. El sopar de gal·la va ser l'excusa per a lliurar a la doctora Montserrat Folch la 'Carxofa d'Or', el màxim guardó de la festa. La ciutat ha volgut reconèixer així la labor de difusió que ha fet la doctora de les bondats de la carxofa, a través dels nombrosos mitjans de comunicació en els quals col·labora. Folch és l'autora de la coneguda dieta de la carxofa que ha seguit, entre d'altres famoses, Rocío Carrasco, una adepta de les propietats del producte. La dietista assegura que "em van convèncer la gran varietat d'efectes que té sobre la salut, té unes característiques fantàstiques per al fetge, per a eliminar líquids i per a moltes altres coses". La doctora recomana "menjar dues racions de fruita i tres de carxofa al dia, preparada gairebé en cru perquè no perda vitamines" per a conservar la salut i, convida a que "si la preparem bullida, ens prenguem el brou, que és on queden les propietats".

Els actes de celebració de la XII Festa de la Carxofa van continuar dissabte al matí en el Port Esportiu, on velers i regatistes de l'III Open de Vela "Terra i Mar" van prendre el protagonisme de les celebracions. Els esforçats regatistes van tenir, a més de disputar la regata entre Benicarló i Peníscola, que demostrar els seus dots culinàries. D'altra banda, a les nou de la nit centenars de visitants i benicarlandos van donar bon compte dels més de mil cent quilos de carxofes rostides que va preparar el Consell Regulador de la Denominació d'origen. Diumenge, la carxofa de Benicarló es va convertir en delicatessen després de passar pels fogons dels restauradores que van participar en la XII Demostració Gastronòmica. Les seves expertes mans van ser capa-

ces de combinar la carxofa amb carn de cangur, incorporar-la a estofats i sushis, i convertir-la en dolços exquisits, caramelitzada o en confitura. Aquest any, a més, s'han unit als expositors l'Associació d'empresaris de la Mensa del Maestrat, que oferien, per dos euros, una degustació de olleta del Maestrat, un plat que es cuina amb les tiges de la carxofera, els coneguts 'cardets'

Tot un univers de sabors i colors

es va estendre pels estands que els restauradors van instal·lar en els carrers més cèntrics de Benicarló, per a gaudir i delit dels sentits dels més de deu mil visitants que es van apropar ahir procedents de diversos punts de la geografia valenciana i catalana. En molts casos es tractava d'adeptes a la festa que any rere any es desplacen fins a Benicarló per a gaudir del cap de setmana dedicat a la carxofa. Igualment també molts d'ells visitaven la ciutat per primera vegada i se sorprenien per la riuada de gent que aconseguia congrega. Joan Cotino, conseller d'Agricultura, era l'encarregat de tallar la cinta inaugural a les dotze del migdia, després d'assistir a la missa que es va celebrar en l'Església de Sant Bartomeu. El públic, a aquestes hores, ja feia cua davant els estands dels seus restaurants favorits. Després de elegir el menú entre l'àmplia oferta, els comensals es van disposar a esperar més d'una hora davant el plat elegit, perquè la degustació no va començar fins a la una del migdia, quan un coet ho va determinar. Els devessalls, empentes i colps de colze van ser la millor arma per a fer-se amb les anhelades racions. Després, qualsevol lloc va ser bo. Les taules que s'havien instal·lat aviat es van quedar petites per a acollir als comensals, que van començar a ocupar bancs, voreres i qualsevol lloc que pogués servir com taula. La mascletà disparada en la plaça Constitució prop de les tres de la tarda va tancar els actes de tot un cap de setmana dedicat a la Reina del Camp benicarlando, la carxofa. No obstant això, dotze restauradores de la ciutat no es donen per vençuts, i dilluns iniciaven les X Jornades Gastronòmiques de la Carxofa, en les quals, al llarg de quinze dies, oferiran menús amb preus que van dels trenta-set als trenta euros.

Els grans oblidats de la carxofa

text EL CUC

Rendir tribut a una hortalissa, fruit o eflorescència, que les tres coses és. Gairebé tres setmanes dedica Benicarló a promocionar al que s'ha convertit en producte estelar de la terra cadufera. Diuen que és el clima, les propietats del sòl i pocs recorden que una de les causes principals que ha dut a la carxofa de Benicarló als altars dels productes amb denominació d'origen i de la cuina són, per aquest ordre, els agricultors benicarlondos i els restauradors de la ciutat. Als primers caldria agrair-los l'obstinació i la confiança que van posar, allà pels anys quaranta, en aquesta mata insulsa i un poc agressiva, la carxofera. Potser es van sentir deutors amb els seus

avantpassats, que ja la conreen des del segle XIII. De fet, el capítol floral, la carxofa, forma part de l'escut de la ciutat. El lligam de la ciutat amb aquest tipus de cultiu és, per tant, innegable, i l'aposta que es va fer per aconseguir un producte de qualitat, indiscutible.

Molts anys van haver de passar fins a que la carxofa va rebre el reconeixement de la Denominació d'Origen, l'única existent en la província de Castelló. No es va aconseguir fins a l'any 1.998. I el dotze de novembre del 2.003, la Unió Europea es va rendir als encants de la carxofa i li va concedir la Denominació d'Origen Protegida. Era el premi i el reconeixement, en definitiva, als agricultors, que dia a dia conreen la planta i l'acaronen. Però no cal deixar de cos-

tat als restauradores de la ciutat. Fa dotze anys, van decidir iniciar les Jornades Gastronòmiques de la Carxofa, que es convertia en la reina dels plats dels establiments hosteleros. Any rere any, assoleixen les combinacions més inversemblants en els plats que preparen, demostrant que la carxofa no només serveix per a fer bullits i per a acompanyar plats, sinó que té personalitat pròpia, mil cares i infinits sabors.

Dolç, salat, estofada, saltejada... Només cal atrevir-se amb ella, té molts secrets que descobrir encara. Com fa molts anys es van atrevir a defensar-la agricultors i restauradors. No ens oblidem d'ells, han fet més que molts que han rebut la carxofa d'or en olor de multituds.

La Fundació no restaurarà el nostre art

text NATÀLIA SANZ

La Fundació La Llum de les Imatges no restaurarà la Mare de Déu de la Mar, patrona de Benicarló. Malgrat que fa més d'un any que va requerir informes sobre la talla, finalment la imatge no recuperarà el seu estat original. La Fundació es va dirigir al rector de l'Ermida del Crist, on es venera la imatge, informant-li que la imatge seria restaurada amb motiu de la celebració de l'exposició "Paisatges Sagrats". Mossèn Canelles va emplenar els formularis i va remetre la informació que li havien sol·licitat, però la Fundació mai va contestar. Ara, a tan sols dos mesos de la inauguració de la mostra, el rector ha perdut totes les esperances, perquè la Mare de Déu continua seient en el seu altar, amb el Nen en braços, esperant que algú vingui a buscar-la.

Conservada en l'Ermida del Crist, és una talla policromada d'embaum rodó, datada en el segle XIII i reflecteix l'última tradició de les verges portants. Jaume I solia dur-les amb ell durant la Reconquesta i són moltes les que han quedat disperses per tot el territori valencià. La de Benicarló reflecteix la transició entre el Romànic i el Gòtic. Almenys, això és el que s'endevina, sota les transformacions i mutilacions de les quals ha estat objecte. Les més impor-

tants són els afegits del segle XVIII, malgrat que la mà de l'home s'ha encarregat de repintar-la i modificar-la contínuament. Encara es recorda en Benicarló quan, no fa molts anys, la Verge es vestia amb motiu de la seva festivitat. Els genolls van desaparèixer, i amb elles, la posició original del Nen. Els braços van canviar de posició per a acollir-lo. I el rostre, maquillat a la moda.

Tot això amaga la veritable imatge de la Verge del Mar, que, de moment, romandrà oculta als ulls dels benicarlondos. I és que, malgrat ser una peça inclosa dintre del catàleg de Béns Mobles de la Conselleria de Cultura, no ha merescut ni un sol dels minuts dels restauradores de la Fundació La Llum de les Imatges. La Mare de Déu esperarà, pacient, al costat del Crist del Mar. Com des de fa més de tres segles.

Si a una Europa, no a aquest Tractat

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Que el procés d'integració europea ha estat fins ara un dels fenòmens polítics, econòmics i socials més originals i fecunds de la història del nostre continent, no hi ha qui ho pugui negar. De les cendres d'una Europa devastada per la Segona Guerra Mundial, sorgia un impuls de construcció de quelcom nou. França i Alemanya, enemics fraticides en multitud de guerres, passaven a ser socis, pares i motor de la nova Europa. Aquesta idea d'una Europa unida ha estat des de sempre un projecte ideat i conreat des de l'esquerra i la ciutadania progressista. Les dretes liberals s'hi van apuntar quan van veure que un mercat comú era un bon negoci. En canvi, les dretes nacionals, els nacionalismes integristes-aïllacionistes, sempre han estat en contra. És el cas del nostre nacional-catolicisme espanyolista, sense anar més lluny.

L'esquerra ha aportat grans esforços ideològics i d'acció cívica, en la línia de construir aquesta Europa social. És tracta en definitiva de fer un món millor començant per la porció de món que ens ha tocat per a viure. Des de l'esquerra progressista sempre s'ha contribuït a aquesta construcció europea, i una de les raons d'acò és que sempre s'ha tingut clar quina Europa calia fer: políticament unida, democràticament representativa, socialment solidaria. Per açò aquesta vegada en

lloc de dir que sí, cal dir que no. Aquesta vegada la gent progressista i d'esquerres ha de dir que no volem que Europa continue creixen cap al model recollit en el Tractat Constitucional que s'ens proposa.

No voldria -tampoc se si podria- ser exhaustiu a l'hora d'enumerar els arguments per els que hem de dir no a aquest Tractat Constitucional. Però cal detallar alguns punts realment inasumibles:

Aquest tractat no és una Constitució que sorgix en un procés constituent per l'impuls dels ciutadans. És un acord entre estats, ja signat per Zapatero i al que ara els ciutadans espanyols em de donar la "cabotà". Fins i tot el parlament europeu és convidat de pedra en aquesta cerimònia, quan és l'única instància europea triada democràticament per sufragi universal directe.

La principal part del text, on es descriu amb detall el model econòmic de la Unió Europea - un model descaradament neoliberal -, no hi figura en cap altre text constitucional del món.

El Tractat ve a reforçar "l'Europa fortaleza" front al món en vies de desenvolupament, amb un tractament policial i discriminatori de la immigració.

En tant que no crea un exèrcit europeu, sembla un text pacifista, però consagra l'OTAN com a força europea d'actuació. Recordem que el seu comandant en cap és un militar americà que, en darrera instància, deu obe-

diència al seu superior jeràrquic: el president dels EUA.

Limita la Comissió de les Regions amb un caràcter merament consultiu i discrimina les llengües cooficials als estats membres. Així els valencians, amb una llengua pròpia a part del castellà, quedem desprotegits dels nostres drets lingüístics i culturals específics.

Limita la iniciativa legislativa popular, així els europeus, després de replegar un milió de signatures, si a la Comissió Europea no li agrada el que es proposa pot quedar bloquejat, i si prospera es poden introduir canvis que la desfiguren substancialment.

Alguns cotinguts polítics només es podran tractar entre els estats. Què passa amb aquelles matèries que en l'estat espanyol són competències autonòmiques? En el cas valencià, l'agricultura, per exemple. És dona la situació, doncs, que el Tractat pot llançar per terra i deixar en no res l'Espanya de les autonomies.

Hi ha molt més arguments, tots ells sempre des de l'òptica de la aportació progressista per a la construcció d'una Europa realment democràtica, justa i lliure.

Per a saber més

www.omniumcultural.org

noconstitucioeuropea.pangea.org

Arranquen les Falles 2005

text NATÀLIA SANZ

Mireia García va ser nomenada dissabte passat Fallera Major de la Falla Benicarló, la més antiga de la localitat, en la primera de les presentacions falleres que se celebren en la ciutat. Clàudia Campos li acompanyarà en el càrrec com Fallera Major Infantil en aquest any

de regnat, juntament amb Roger Bueso, que és el nou President Infantil. La presentació es va celebrar en l'Auditori Municipal i en el transcurs de l'acte, conduït per Pascual Saorín, la falla va coronar a Juani Robles com Padrina de l'entitat i a Laura Esteller, que ocuparà aquest any el càrrec de Reina del Foc. La periodista Paddy Martínez va ser la mantenedora de l'acte.

Carta

Sóc una persona de costums. De costums tradicionals vull dir. Els diumenges de matí m'agrada sortir a pegar una volta acompanyat de la prole familiar. Els xiquets s'atiborren de llepolies -nubes, petazeta, papes ala delta i marranades diverses-, la dona s'entreté mirant algun aparador i jo m'ho passo d'allò més bé deixant que el sol em calfe la testa sense pensar en absolutament res. Com que el nostre poble no és massa donat a habitar el carrer, sempre que hi ha algun esdeveniment social singular, allà que anem. No en deixem perdre ni una. Ens traguem totes les cercaviles, processons, fires, desfilades, exposicions, mercats, mercadets, concerts... Ens agrada veure gent, quina poca lliga.

Diumenge passat, per suposat, vam barrejar-nos entre la multitud que havia acudit àvida de menges suculentes a la mostra gastronòmica del nostre producte amb denominació d'origen (no, no estic parlant del bunyol en qualsevol de les seues accepcions). Quina gentada. I això que no hi havia res de bades, que si a algú se li acut donar alguna cosa estic segur que a hores d'ara estariem parlant d'un important llistat de ferits i damnificats de diversa consideració.

Mentre feia la cua per adquirir

els tiquets que em donaren dret a cruspir-me una broqueta de carxofes torrades amb llagostins, vaig ser víctima de tota classe d'agressions. Són admirables aquestes senyores entrades en anys i carregades de picardies. A base de colzades indissimulades, trepitjades immisericordes i dir-te ai fill es posen les primeres a tot arreu. Una vegada se m'havia colat tot Déu, per fi, amb els ronyons endolorits i les durícies dels dits dels peus fetes malbé, vaig poder-me fer amb tres graciosos platerets amb motius acarxofats acompanyats dels corresponents coberts i els paperets vàlids per adquirir les opíparas delícies carxoferils.

Assolida aquesta important fita, l'organització del clan familiar es va posar en funcionament. Els xiquets, prèviament allixonats al respecte, es van enganxar a la tanca que protegia la paradeta d'un conegut restaurant benicarlando per antonomàsia. La dona, hàbil com ningú en aquestes situacions, va fer el mateix i va ser de les primeres a ser servida per les dames d'una associació de dones local. I jo, encantadot com estic, vaig tornar a ser humiliat per les senyores que m'havien agredit a la carpa dels tiquets.

En fi, després de suportar amb

Diumenge al matí

l'estoïcisme necessari la comitiva de dames, falleres, filloles, autoritats locals, autonòmiques i transalpines, vam poder reunir-nos tot el clan en un brancal d'una casa de l'avinguda del rei aquest que tenim ara on pegava el sol per fer el vermut amb les degustacions que tan a dreita llei havíem aconseguit. Previsor com sóc i escarmentat com estic d'altres vegades, la beguda ens la vam portar de casa perquè no me n'acabo de refiar de la bondat dels caldos valencianos. El xiquets, com sempre, es van tacar la roba de mudar i no van voler menjar res, la dona es va enfadar... i, en fi, res de nou, com un diumenge qualsevol.

Mentre ens en tornàvem cap a casa i la mare dels meus fills feia unes atinades reflexions en veu alta sobre els diners que fan pagar pels detergents de roba de color i sobre l'esclavitud de la dona en ple segle XXI, vaig sentir com pels altaveus sonaven les alegres lletres d'unes jotes aragoneses que incitaven al consum de carxofa benicarlanda. A mi ja no em sorprèn res.

J. Soto

envia'ns les teues cartes, notícies, fotografies, comunicats i opinions abans de dimecres a:
laveudebenicarlo@eresmas.com

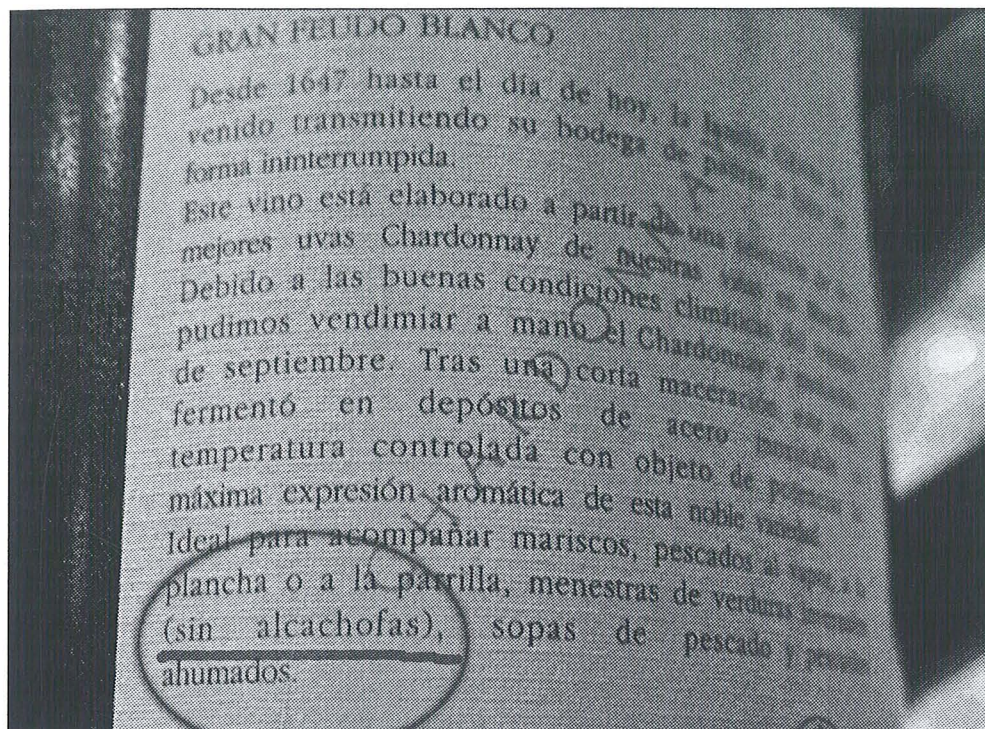

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 CUC, XAVIER BU
 MUSSOL, CARLE
 JOSEP V. TAUS,
 SEGARRA, ROBE
 Fotografies/ NAT

Foto de gal·la (de la carxofa)

El que pot semblar una broma pesada, no ho és. Resulta, que el passat divendres, al llarg del sopar de la Gal·la de de la Carxofa, celebrat a un restaurant de la localitat, que no mencionarem, es va truar un vi Rioja, què no està del tot aconsellat, segons l'etiqueta que porta, per consumir acompanyant el nostre preuat producte de la terra benicarlanda.

De la monumental "pifia" protocolària se'n van donar compte, avorrits, entre plat i plat, diversos periodistes locals. Així és la imatge que ens van enviar.

El que els de Gran Feudo, què és el nom del vi, haurien d'aclarir son els motius d'aquesta exclusió. Si és degut a exigències de Bacus, de la varietat del raïm o pels coneguts efectes flatulents de la carxofa.

L'atur es dispara un 19 per cent

Josep Bort, secretari de política municipal d'Esquerra Unida del País Valencià, reclama als consistoris: "Una major implicació per fer front a les conseqüències de la crisi econòmica que s'acosta"

Els càlculs realitzats per la secretària de política municipal d'EUPV revelen que una de les comarques amb un increment de la taxa de desocupació més acusada és la del Baix Mestrat, de fet és l'única comarca fora de la província d'Alacant on la desocupació augmenta per damunt del 15% (concretament un 15,40%). Aquesta taxa és 3 vegades superior a la mitjana del País Valencià (del 5'52%). El creixement de desocupats és

especialment greu a Benicarló i Vinaròs, amb percentatges per damunt del 19%.

Davant d'aquesta realitat, Josep Bort, secretari de política municipal d'EUPV desvela que "la desocupació femenina ha augmentat un 30% a Benicarló i un 26% a Vinaròs i especialment en el sector serveis (36% i 24% respectivament)". Bort considera que "el model econòmic del Consell és responsable de bona part de la crisi ocupacional en el País Valencià" però "no cal perdre de vista que molts ajuntaments lluny d'intentar reconduir la situació no tenen cap política activa d'ocupació".

"La promoció econòmica, la

diversificació, la potenciació de sectors més minoritaris, l'impuls de polítiques de conciliació entre la vida personal i laboral, el foment dels serveis públics, una oferta d'atenció social compromesa amb la infància i amb la població major són -segons el responsable de la formació d'esquerres- alguns dels mecanismes a l'abast dels consistoris per a evitar les conseqüències de la crisi econòmica que comença a visualitzar-se".

Josep Bort considera que "la consecució d'una política de creació d'ocupació des dels ajuntaments només és possible des de l'esquerra".

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
ES LLUCH, RAMON PARÍS,
TOLITO, JORDI MAURA, G.
ESPIERRE I EL SAMARUC
ALIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

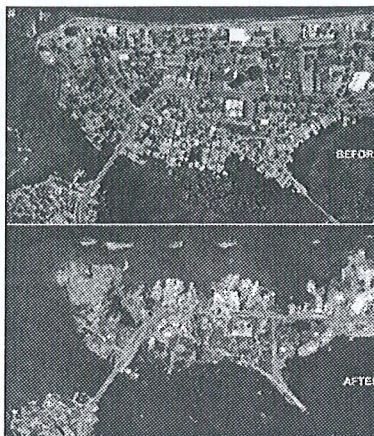
El tsunami de l'Índic, la catàstrofe global (1)

El 27 de desembre de 2003, un terratrèmol arrasà la ciutat iraniana de Bam amb la mort de 33000 persones. Enguany ha sigut molt pitjor, el terratrèmol del 26 de desembre passat a l'Índic i, sobretot, el tsunami posterior han causat més de 226000 víctimes. La magnitud dels danys humans i materials, el caràcter internacional del desastre, tant per l'origen de les víctimes com pel nombre de països afectats, justifica qualificar-lo com la catàstrofe global.

Faltaven 2 minuts per a les dues de la matinada, hora peninsular, quan es produí el terratrèmol a la costa nord-oest de Sumatra. El sisme tingué una magnitud 8,9 de l'escala de Richter, el cinc més fort en cent anys. L'elevació de 5 metres dels fons marí provocà la vibració de l'aigua de sobre. El primer tsunami, viatjant a uns 700 km/h, arribà al nord de Sumatra (Banda Aceh) i als arxipèlags de Nicobar i Andanan en menys d'una hora, en tres hores a Tailàndia i Sri Lanka, i en menys de 9 hores a les costes africanes de Somàlia i Tanzània. El tsunami no es detecta en alta mar, però, quan assoleix la costa pot formar una gran onada, en aquest cas, d'uns 10 metres d'altura i penetrar terra en dins diversos quilòmetres. Les costes del Golf de Bengala són baixes, altament poblades i, en algunes hi ha un gran desenvolupament turístic; aquests factors han agreujat els efectes del tsunami.

El 27 de desembre, els mitjans de comunicació informaven d'onze mil víctimes, tres setmanes després ja es parla de 226000. Kofi Annan, Secretari General de l'ONU, afirmà que mai es coneixerà el nombre real de morts. El nombre de ferits ha sigut d'uns cinc-cents mil i cinc milions han perdut les seves llars i pertinences segons xifres provisionals. Més de cinc mil de turistes occidentals han mort o es troben desapareguts. Tretze països han siguts afectats, vuit asiàtics i cinc africans. L'Organització Mundial de la Salut alerta del probable increment en el nombre de víctimes a causa de les epidèmies de dengue o malària i d'altres malalties transmeses pels mosquits o l'aigua contaminada. Els mitjans econòmics han quedat malmesos, des dels vaixells de pesca, als hotels i apartaments dels indrets turístics. Els equipaments públics han sigut destruïts, escoles, hospitals, ajuntaments... Segons Kofi Annan, caldrà uns 10 anys per a reparar els danys del tsunami. La solidaritat internacional, s'ha bolcat amb la zona afectada, organismes supraestats, governs, ONG, particulars... Les ajudes, grans però insuficients, s'acosten als dos mil milions de dòlars.

Front aquesta catàstrofe global, esdevinguda en ple segle XXI, sorgeixen moltes preguntes. Una de les més pertinents és si s'hagués pogut evitar o no. Segons Salvador Briceño, director de l'Agència Internacional per a la Reducció de Desastres de l'ONU, "predir un terratrèmol és impossible, però no el tsunami que el segueix. Hi hagué

dues hores de marge des que EE UU i altres organismes detectaren el tsunami fins que arribà a les costes de l'Índia. Però no hi hagué cap avís. Diuen que era Nadal i tothom estava de vacances. Això no és acceptable". Sols el Pacífic té un Sistema d'Alerta Ràpida de tsunamis (SARP). Diversos sensors submarins (tsunàmeters) disposats pel fons de l'oceà envien informació, via satèl·lit, al centre de Hawaii on es processen les dades i es dona l'alerta en qüestió de minuts. Responsables del SARP assenyalen que ells sols van avaluar si el tsunami afectaria o no al Pacífic. Però la base naval nord-americana de l'illa de Diego Garcia, ubicada a l'Índic, si que rebé l'alerta i no tingué cap víctima. Aquesta informació fou publicada per El País, New York Times i la BBC. Després de la catàstrofe, l'exercit nord-americà va oferir gran nombre d'helicòpters i vaixells als països afectats. El professor de la Universitat d'Ottawa Michael Chossudovsky pregunta: "¿hi hagué directrius de les forces armades o del Pentàgon sobre la difusió de l'alerta ràpida? ¿Per què es destinà un alt cap militar com Colin Powell que participà en la invasió d'Iraq, acompanyat pel germà del president Bush, a dirigir el programa d'ajuda i emprengué una gira per la zona? Hi una campanya per millorar la imatge de l'exercit nord-americà als països afectats; cal recordar que Indonèsia és el major país musulmà del món.

A part dels sistemes tecnològics, és molt important conèixer els fenòmens per a poder evitar-los. Els animals salvatges van fugir de la costa després del sisme, i no s'han trobat cadàvers. Una xiqueta britànica d'uns 10 anys salvà uns 100 turistes d'una platja tailandesa al reconèixer una gran retirada de la mar com el precedent del tsunami; ho havia après a l'escola la setmana anterior. Els nadius de Hawaii fugen del litoral després d'un terratrèmol fort. Per què no tenien aquests coneixements els indonesis, tailandesos...? S'apunta també que l'alteració del litoral amb la destrucció dels manglars i dels esculls coral·lins i l'edificació a la costa, han agreujat els efectes.

A la zona, la desesperació i el desànim fan buscar a budistes, cristians o musulmans "explicacions transcendents" del desastre. Segons Briceño: "molts governants pensen que les catàstrofes són fenòmens naturals, quasi divins, contra els no hi ha que lluitar, sinó resignar-se i recomençar. I així, els desastres garanteixen que els pobres seguiran sent pobres". "Volem convèncer el món de que no sols maten el terratrèmol sinó també les cases mal construïdes".

Amb aquesta perspectiva racional, estudiarem els tsunamis, les seves característiques i les mesures de prevenció i predicció aplicables.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 468

text EL LECTOR

Cada dia estic més convençut que dec ser d'un altre planeta. Potser només siga un rebuig de la societat, un inadaptat, un extra o un perisistema, no ho sé, però cada dia entenc menys el que passa al meu voltant. No entenc la gent, no entenc els polítics, no entenc els resultats electorals, no entenc les coses que es fan, no entenc com es poden fer les coses tan malament, no entenc com ens deixem enganyar una vegada i una altra i seguim sent igual de borregos, no entenc la manera de treballar d'alguna gent, no entenc com una cosa pot ser bona per a tots i, ah, ser dolenta per als mateixos. No entenc què passa amb això del parc eòlic. Tots volem (suposo) energies alternatives, que siguem més barates i que contaminen menys. Em sembla que la solar i l'eòlica reuneixen bona part d'aquestes característiques. Ara se'ns presenta l'oportunitat de tenir una d'aquestes energies i resulta que els grups de l'ajuntament no volen. En canvi, els ecologistes diuen que estan a favor. Que va aparèixer això del parc eòlic, van comparèixer junts membres de dos col·lectius presumptament afectats per la instal·lació dels megaventiladors, els caçadors perquè deien que morien massa aus (les volien caçar ells), i els mariners pel mal que podria fer aquesta instal·lació als fons marins (ells sempre han respectat escrupolosament la legalitat). D'altra banda també es van queixar alguns propietaris de finques costaneres pel negatiu impacte visual dels aerogeneradors. Es veu que a ningú li molesta l'impacte ambiental de la urbanització de la muntanya de la Tossa ni la construcció, ja fa massa anys, de la torre dels

collons. Tampoc no ens molesta vendre cases centenàries per construir blocs de pisos, ni tapar la façana marítima de la nostra ciutat amb enormes murs i grans magatzems, com tampoc no fem massa cas de l'encerclament patit per les antigues drassanes, que han quedat encaixonades per una macroconstrucció. Només ens afecten els impactes visuals que no buiden la nostra butxaca. Que algú ens done una explicació coherent i fonamentada de les bondats o maldats d'aquesta central eòlica i, el que és més important, com ho faran per a dur l'energia que produeixen els generadors fins la central d'Albocàsser, potser amb torres? Jo no tinc res clar amb la resposta que li van donar al senador del Pp. Normal, jo no entenc mai res.

Torna la festa de la carxofa, sens dubte, una de les més multitudinàries que es fan al nostre poble i que més gent convoca. Afortunadament, enguany no li han donat la carxofa d'or a cap membre del partit popular. Com es nota que Mundo té ganes d'acabar i només pensa en la joiosa jubilació que tan merescudament s'ha guanyat a base d'esforç i viatges a València. És una llàstima perquè vostés, senyora Garcia, no ho podran criticar.

He llegit la crítica del llibre de la pàgina set. Em sembla tot molt bé, però he observat que la publicació no la fa, com altres anys, la revista Passadís, sinó Onada Edicions. Tampoc no em sembla malament això, només curiós.

Robes ha deixat per una setmana la política local i se n'ha anat una mica més enllà. Ens recorda coses més que evidents, però que cal anar recordant perquè l'enemic sempre està a l'aguait i no perd l'oportunitat de fer-nos la punyeta. Aquesta vegada no li puc fer cap correcció ni punt

de vista diferent, perquè ho mirem des del mateix lloc: el sentit comú.

Molt bones les fotos denuncia, encara que la segona és digna d'aparèixer a alguna antologia juntament amb aquella famosa frase del malaguanyat Manolo "el churrero" que va estar exposada a l'entrada del seu bar -i va donar la volta al món- que deia: "se habla francés por señas".

Darrer capítol sobre la Tinença de Benifassà. Encara que Pere Bausà s'explica com un llibre obert, no acabo d'entendre les postures del Psoe (en contra) i del Pp (a favor). Només em quedo amb la part final, que el futur parc només serà poc més de la meitat d'allò que es va proposar la primera vegada. La resta, per a camps de golf. Sempre el mateix.

La campanya de l'oficina de normalització lingüística titulada "La ciutat en obres" no podia ser més oportuna. Suposo que també s'inclourà la correcta utilització dels renecs més freqüents, la manera més correcta de dirigir-nos al tio de la valla, o què li hem de dir al tio de la formigonera quan, de sobte, posa els quatre intermitents en marxa i deixa el vehicle al mig de carrer.

El pelegrí, enmig de la secció d'esports, ja s'ha desfet d'una altra perla en brut. L'americana els ha canviat per un basc. Veurem qui és la propera víctima.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

On són els tafaners? I Bernat Carranza? Han fet fora al senyor Cos? Penós reportage fotogràfic dels del futbol, especialment el de la foto del gol ... de penal!

El Camí del Salvador

Etapa 20.- Mathias

Padrón - Villardongo - Pedrafita - Montouto - Paradavella - Degolada -
Lastra - Fonataneira - O Cádavo

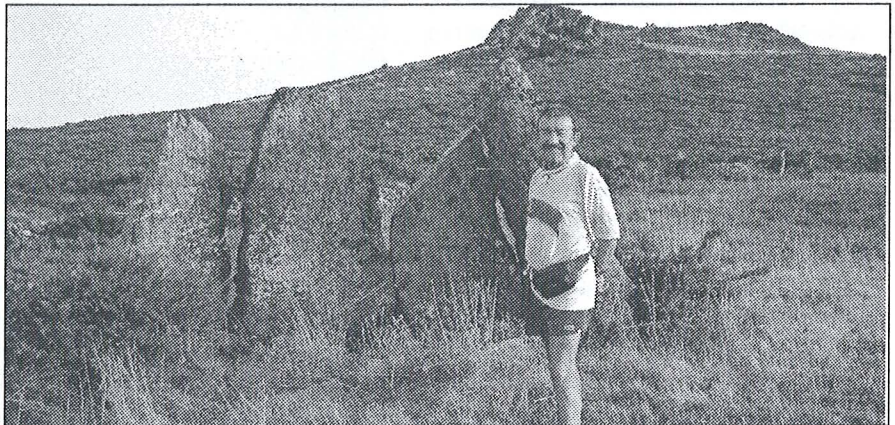
text TONYO FIBLA

Sortim sense boira però al poc temps ens introduïm en ella. El camí és preciós i suaument ascendent que poc a poc ens trau de la boira. A Hospital de Montouto, antic hospital de pelegrins ara en runes fem alguna foto i entrem a una finca a veure el dolmen que també fotografiem. Després seguim les fletxes i no entenem com la Loli ens deia ahir que el camí està tant malament. De moment el camí està la mar de bé. Anem seguint una pista molt calara i definida i de tant en tant hi una marca groga però de cop i volta ens fan girar a la dreta per un caminet estret i als poc metres les argelagues són més altes que nosaltres. Loli tenia tota la raó. Al cap d'uns 300 m que es fan eterns sortim a una pista i en no res som a Paradavella.

A partir d'ací fins a O Cádavo la Loli ens va dir que seguirem la carretera doncs el camí està molt malament. Preguntem i una dona ens ho confirma.

Volem esmorzar ací però encara no tenen el pa, tardarà una hora. No podem esperar-nos. Seguim fins a Lastra on, a l'entrada del poble, trobem una bar tancat i l'amo no ens pot atendre ja que se'n va en lo cotxe. Cap al poble s'ha dit. Ací, sí. Ara ens preparen uns entrepans que ens cauran la mar de bé. Quins entrepans! I quin preu! 6 € menjar i beguda dels dos. Preguntem si no s'ha equivocat. No, està tot inclòs!

A l'eixida del poble, quan les fletxes ens desvien pel camí, preguntem si està en bon estat. Ara ens diuen que està molt bé per a caminar. El seguim i la sort que hem fet. Pega molta menys volta que la carretera. En açò la Loli s'ha equivocat. Alguna pegue-

ta havia de tenir la xica! Es veu que l'any passat quan el va fer ella i l'amiga van quedar tan coentes del tram de les argelagues que van decidir no tocar més els camins.

Al cap d'una estona veiem al basc tot sol i a tota marxa, uns 200 m davant. Que se n'ha fet de l'americana. Pel que vaig sentir dir ella volia avançar una etapa i anar a Lugo. Ell deu voler arribar-hi avui, però faena té. Són les 12 i li queden més de 40 quilòmetres.

Per pistes i sota un sol implacable apleguem a O Cádavo. A l'alberg hi ha un nombre de telèfon per trucar i demanar les claus. Ho fem i quedem al cap d'una estona, 10 minuts, per a poder fer-nos una cervesa, cal hidratar-nos i la clara va ben bé.

Només retorem a l'alberg para un cotxe a la porta. És l'hospitaller que de seguida obre i ens acomoda. Pel que es veu el basc no ha parat.

Fa molta calor, com per totes parts. Aquest estiu pateixo més calor que l'any passat per Andalusia.

Quan ens disposem a fer la migdiada l'hospitaller està atenen a dos xicots que no deixa entrar a l'alberg per falta de credencials. Al moment aplega un dels alemanys amb qui vam compartir taula ahir, els altres ens ha dit pensen fer nit al ras.

Per la nit preparem uns macarrons i convidem a Mathias, l'alemany. Tres que en som hem d'estar ben avinguts, si és possible.

Mathias és altot, discret, va a la d'ell, no es clava en res. Quasi no saluda per no molestar. Quan no camina, i això ho fa a la d'ell, normalment està llegint o pintant aquarel·les que no ensenya a ningú.

A l'hora de sopar participa de la conversa però només acabar ell se'n va a la seua, a llegir i a pintar.

Nosaltres com són les festes del poble anem a pegar una volta per la fira i el ball però encara està tot mort. Quasi no hi ha ningú. Ens diuen que el ball comença a les 12. A aqueixa hora qui més qui menys ja portarà una bona estona al llit.

El que no voldríem es que la música se sentira massa des de l'alberg i que no vinguen els joves després del ball fer el botellón a la gespa que envolta l'alberg.

Tenim sort. Capa les dotze sento els primer acords de les guitarres però molt lluny. Es pot dormir bé.

Es veu que Sant Jaume ja s'ha cansat de presentar-nos gent rara i estranya. De moment ja en portem dos que són més normals, la Loli i aquest alemany.

11 d'agost, dilluns

Disminueixen les captures de peix

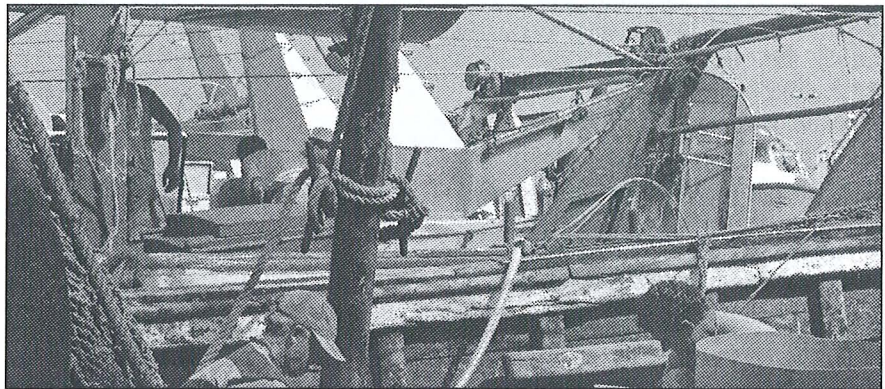
text NATÀLIA SANZ

La confraria de Pescadors de Benicarló va capturar durant l'any passat gairebé dos-cents vint mil quilos de peix menys que en el 2.003. Les xifres, que han suposat al voltant de cent vuitanta-set mil euros menys de benefici per als pescadors, certifiquen la tendència que es va observar quan es va realitzar el primer balanç de l'any en el mes de juliol. En aquell moment, les pèrdues es van xifrar en cent vint-i-cinc mil euros. Des de la confraria s'assenyala que una de les causes que ha provocat la baixada en les captures és que aquest any han pescat en aigües benicarlandes tres barques menys que l'any passat.

Els pescadors benicarlandos consideren que "aquest no ha estat un bon any" ja que a la

reducció de les captures cal confrontar l'augment en el preu dels costos en el sector. D'una banda, els pescadors van iniciar l'any amb una pujada en la quota de la Seguretat Social i per un altre, el preu del gas-oil ha sofert un increment constant durant tot l'any. A n'això, cal sumar el descens en les vendes com a conseqüència de l'entrada de peixos procedents de caladors estrangers, que estan

rebotant a la baixa els preus que es paguen per les espècies capturades a Benicarló, malgrat que, segons asseguren, el peix dels caladors benicarlandos és de millor qualitat. No obstant això, els consumidors segueixen optant pel peix estranger, que s'ofereix a menor preu. El Mercat Central i les petites peixateries que encara sobreviuen ofereixen peix del dia procedent de la llotja de la ciutat.

Esclat de mínimes autonòmiques

text clubnatacioenicarló

El CN Benicarló es va desplaçar aquest passat cap de setmana, 22 i 23 de Gener, a la piscina Provincial de Castelló, on es va disputar la III jornada

de la Lliga G2 i G3, on novament es va tornar a disfrutar amb els nostres nadadors i nadadores. Sí va ser impressionant el paper realitzat en l'aigua, en aquesta III jornada, important va ser que es van sumar 12 noves mínimes per als campionats de la Comunitat Valenciana, 2 mínimes per al Campionat d'Espanya de Ferran Remolina i, la victòria de l'equip de relleus femení G2, amb la qual cosa es passa a la segona posició de la Comunitat Valenciana per equips de relleus.

Una altra vegada van tornar a

brillar en els seus diferents proves individuals Susana del Olmo i Paula Saura "tanto monta, monta tanto", ja que van guanyar o millor van arrasar en totes les proves. El millor de tot, que això es contagia en la resta dels seus companys i companyes d'equip, per la qual cosa no tardarem a veure coses millors. Si és possible!

Els nostres nadadors i nadadores se'n van anar novament a casa amb l'alegria en el cos, atès que en esta III jornada per equips, el CN Benicarló no va tindre rival (2) primers llocs en masculí i femení per relleus i, a nivell individual, (3) primers, (4) segons i (2) tercers llocs.

Encara se'n recorden !

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Cent tres persones exactament habitaven la tribuna del Municipal de la Carxofa quan als inintel·ligibles acords de "Avant Benicarló, avant" saltaven al terreny de joc en perfecta filera els efectius del CDB. No és que la famosa llengua de fred polar s'hagués anticipat uns dies a arribar al nostre camp de futbol, no, és que l'aficionat està, certament, gelat. Els resultats no acaben de respondre a les expectatives creades a principi de temporada i el personal, pel que es veu, s'estima més quedar-se a casa. Encara que, ho he de reconèixer, aquest darrer diumenge hi havia una excusa de pes per no assistir al partit. Entre el

sopar de gala de la carxofa de divendres a la nit, la torrà de la carxofa de la nit anterior i els corresponents focs artificials de la carxofa, la degustació de la carxofa del matí adornada pels senyors de la carxofa i la banda de Ladispoli i les alegres jotes de la carxofa del grup de coros y danzas de la Casa de Aragón de Benicarló, qui més qui menys a les quatre i quart de la vesprada del diumenge duia un empatx carxoferil que Déu n'hi do. És el que té aquest nostre poble, som gent d'excessos, no cal pegar-li més voltes. Siga com siga però, al final n'érem prop de dos-cents entre unes coses i altres.

La setmana havia estat mogudeta al si del Benicarló. Xoco -no sé ben bé si Xoco-president o Xoco-entrenador- havia pres la ferma decisió de reduir els efectius de la plantilla i donar les baixes a l'inèdit goleador Pablo Herrera i -oh!- al polèmic Gus. Valent determini, sí senyor. Poca cosa es pot dir del davanter centre rapitenc, però fer fora el migcampista amb més classe que ha passat per les files del CDB en les darreres temporades reque-

reix una bona dosi de gosadia.

El partit va aprofitar, sobretot, per fer-nos memòria que tenim un bon equip, carregat d'excel·lents jugadors que encara se'n recorden de jugar al futbol. Algú es pensava que se n'havien oblidat, però diumenge passat van demostrar que no, que De la Fuente és un crac i no un bluf, que Cristian Martínez posa dins totes les que li arriben, que Cholo no

és només un posat i que Caballero no ha perdut el sentit de la verticalitat. La primera part va ser de temps-teig, llevat d'una clara ocasió de Raül Martínez, poca cosa es pot dir. Es va vore però un cert canvi d'actitud, els futbolistes no només feien cara de disgustats sinó que manifestaven el seu malestar corrent com a esperitats al darrere de l'esfèrica.

Els segons quaranta-cinc minuts van ser els nostres. Una ocasió seguia a una altra i una altra a una altra. De la Fuente se n'anava com volia de tots els seus marcadors i els feia perdre els papers, fins a l'extrem que en una jugada van tractar de trencar-li algun os de la cama fins a tres jugadors en menys de cinc segons. Increïble.

El primer gol va arribar després d'una hàbil, habiíssima, jugada de Cristian Martínez que, amb l'esquerrera, va aprofitar un mal rebuig del porter per batre'l i deixar-lo amb cara de fava. Als pocs minuts, l'esmentat De la Fuente es va driblar tot allò que se li anava posant per davant - defenses, àrbitre, espectadors..., va arribar amb l'esfèrica controlada a la

línia de fons, a mig metre del pal dret de la porteria contrària, va fer la passada de la mort com el Figueró i va ser Jonatan qui va haver només d'empènyer la pilota al fons de la xarxa.

El partit es va acabar amb un quants incidents provocats per la sensació d'impotència que va patir tota la reraguarda del Borriana B. Hi va haver de tot. Una mica de ball de bastons, algun consistent carcàs enganxat al rostre d'un defensa foraster, agressions sense pilota, intimidacions, mans a la zona escrotal, botifarres diverses i desconsideracions en general cap la dignitat humana. Déu ser la salsa del futbol això.

Diumenge que ve tornem a jugar a casa. Una altra vegada a partir de les 4.15. El nostre rival serà un clàssic, ni més ni menys que el Segorbe, ciutat germana i seu catedralícia de la nostra futura diòcesi. La veritat és que el joc del Benicarló, il·lús com sóc, em va tornar a agradar i encara em crec que estarem dels de davant quan s'acabe el campionat.

LA NOTA. Potser convindria que es remasteritzara l'himne del Benicarló. No s'entén absolutament res. Això sí, sona molt fort.

LA SENTÈNCIA. "Va, dixem-los a n'estos, anem a intimidar a l'àrbit!", M. S. aficionat i soci del Benicarló una vegada donades les corresponents salutacions als agressors de De la Fuente.

ELS GOLS, TOTS ELS GOLS. Sé que és una vergonya, però encara no sé l'autor d'un gol al camp del Sagunt. A vore si la setmana que ve...

EN OTRO ORDEN DE COSAS. La Peña Valencianista i el Ràcing de Benicarló van tornar a guanyar. Especial mèrit té la victòria de l'equip que presideix el nostre Josequi perquè va ser al camp del Càlig.

Molta Universitat

text CLUB HANDBOL INDRET

Primera Autònomic Grup A

La Universitat de València guanya a la cantxa del Peníscola per 23 - 30.

45 minuts de lluita i caràcter. Aquet va ser el temps que va disposar els locals per intentar donar la sorpresa, en un xoc molt complicat, a priori, davant del segon classificat de la lliga.

Les possibilitats de emportar-se el partit anaven minvant al mateix temps que pasaven els minuts, ja que l'Indret Peníscola era conscient de les grans qualitats físiques dels Valencians. La fluïdesa dels seus atacs, seguides de un bon desplegament del contraatac en primera i segona olejada va donar una gran consistència a un conjunt que aspira a la fase d'ascens a 1ª Divisió.

El Peníscola no va disposar de

tots els seus efectius. Alguns dels seus jugadors titulars no van estar presents per motius personals, però ben suplits per una curta i compen-sada plantilla.

Una excel·lent direcció en el joc per part del local Fede Beltran, sacrificant la seua aportació anotadora en aras del equip, va transmetre tranquil·litat i mesura per encarar l'encontre. La defensa 6-0 de l'Indret Peníscola es va mostrar molt ferma donant la possibilitat de llançar el contraatac amb eficàcia.

A partir del esmentat minut 45, la superioritat física de la Universitat de Valencia es va imposar distanciant-se definitivament en el marcador, acabant el mateix amb la màxima renda del partit, 7 gols.

C.H. Indret Peníscola : 23

Miguel Puerto, David Escura , Federico Beltrán (2), Jose Herrero (6), Esteban Simó, Raúl París (2), Guillermo Segarra (3), M. Angel

Antón (6), Pablo Soriano, Erik Chinchilla (4).

Prep.: Robert Papic
Aj. Prep.: J. Joaquín Pérez
Deleg : Juanfran Pons

Universitat de València : 30

Antonio Quesada (5), Pablo Blay, Jose Aparicio (3), Javier Martí (4), David Escuredo (3), Rafael Almazan (1), Eduardo Torres (8), Javier Paños, Carlos Iturra (1), Juan Ribas (5), Alejandro Gómez.

Classificació

Valencia Marni	20
U. Valencia	14
Florida	13
Torrente	10
Algemesi	10
Quart	10
Poli	10
Peñíscola	1

Un valuós punt a La Vall

text GREGORIO SEGARRA

La Vall, 1 - Benicarló Juvenil, 1.

Alineació del Benicarló: Pentinat, Seba, Víctor Esbrí, Víctor González, Foix, Pío (Fibla 71'), Juanjo, Jordi Adell, Marcos, Gumbau i Irigaray.

El Juvenil va tornar amb un punt d'or del difícil camp de La Vall D'Uixó. La recuperació d'alguns jugadors importants en l'esquema de López López va ser determinant per a salvar un escull que, a priori, es proposava difícil. L'arbitratge de Toni García Castillo, també va ajudar, perquè sense donar gens, tampoc va llevar, i amb això hi ha més que suficient. Per això el jove àrbitre castellonenc està en 2ª Divisió i molts dels quals malviuen en 2ª i 1ª Regional i, es creuen el rei de bastos, no passaran mai d'aquí. Va comen-

çar marcant aviat el Benicarló per mitjà d'Irigaray, però els valleros no es van resignar i es van anar cap amunt amb desimboltura fins a que van aconseguir empatar al caure el descans. En la 2ª part, també molt entretinguda, domini dels locals i perilloses sortides a la contra dels

Eloy Molina amb la pilota. Partit cadets Benihort-Vall D'Alba

"rojillos", però sense que es mogués el marcador. Pentinat, superb en un parell d'intervencions, va ser la figura del partit. El pitjor, la roja directa a Víctor González en el 80'.

Resultats del C.F. Benihort

En futbol-11 va començar la 2ª volta amb la visita del recent ascendit Vall D'Alba, saldat amb dues victòries locals. L'infantil va guanyar 2-0 amb dos gols de falta directa marcats per Iván Castell i Pere Castán, aquest últim gairebé des del centre del camp. El Cadet va guanyar 5-2 en un partit que només van salvar els gols i el "hadrick" d'un Albert més lluitador que mai. En futbol-7, els prebenjamins van perdre en el seu desplaçament a Torreblanca per 5-2. El Benjamí "A" va guanyar al Vinromà per 10-2 i l'Aleví "A" a Els Ports per 2-0.

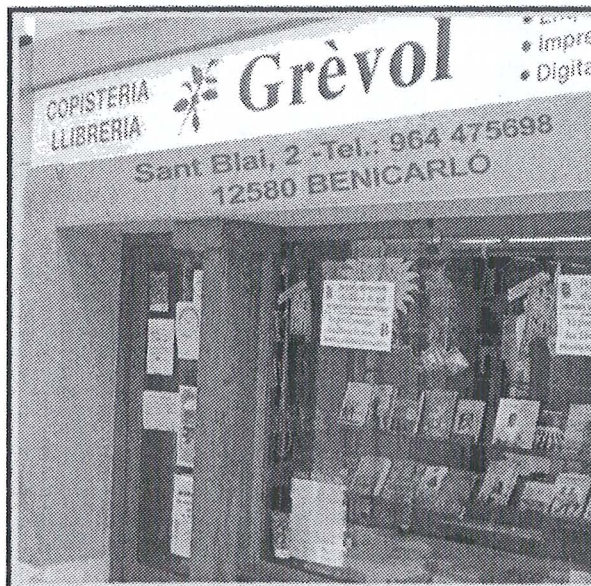

Per Xavi Burriel

El millor vi per a la carxofa

AL SOPAR DE GALA DE LA CARXOFA ES
SERVEIX VI PER A PENDRE "SENSE CARXOFES".

AL MENYS EL VI
PODRIA SER TAMBÉ
"SENSE LLAGOSTINS
DE VINARÒS", PER A
COMPENSAR.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores